

FARNÍ ZPRAVODAJ

duben 2021

ročník 24

Církev československé husitské, farnosti Blansko a Vyškov, pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovnu Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC DUBEN:

Řekl mu: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“

(Lukášovo evangelium 17, 19)

Milí čtenáři, milí farníci, přátelé, podporovatelé našeho společenství.

Podruhé prožijeme zvláštní velikonoční čas. Jen z okna někteří sledujete naše jarní létavce, jak švitoří, užívají si volnosti, shlukují se po páru nebo v celých hejnech a objevují, někteří i „renovují“, svá přechodná hnízdiště. Možná jim jejich zdánlivě všední činnosti trošičku závidíme. Jakou by nám udělalo radost se volněji setkávat, pohybovat. Vždyť někteří nemůžete přijet na bohoslužby, protože máte bydliště v jiném okrese. Většinu času trávíte doma, v bytě, v domečku, ti šťastnější na zahradě. Váš farář se snaží vytrvale podporovat naši sou-náležitost alespoň tímto málem – farním zpravodajem, na nikoho nezapomínat, byť to stojí velkou vytrvalost, nemalomyslně a věřit, že vynaložené úsilí není tak marné, jak to na první pohled vypadá. Uvidíme, na kolik budou dále síly a hlavně finance, abychom mohli v této službě lásky vytrvat.

Je to velká Boží milost, že jako jedna z málo farností máme tradici farního zpravodaje a tým přispěvovatelů do něj. Mnohé známé jsme již delší čas, někoho třeba rok, neviděli, možná slyšeli po telefonu, ale to není ono. Někteří sedíte, či ležíte doma (gaučing tomu prý někteří říkají) a rádi byste vstali! Mnozí by současné dny a týdny přirovnali k dlouhým dnům na nemocničním lůžku. Ale přesto si nedokáže zrovna člověk, který stráví mnoho dní na lůžku, vychutnat okamžik, kdy může znovu vstát? Teší se na první nejisté a vratké krůčky. Vstát, to je jako se pustit do nového začátku – jde to sice ztuha, ale přináší to velké osvobození.

Člověk už není upoutaný na lůžko. V těchto dnech budeme slavit Ježíšovo zmrtyvýchvstání. Zmrtyvýchvstání to je jiná skutečnost než pouhé vstání, přestože někteří pisatelé používají termínu „vstát“ jako nevysvětlitelného symbolu události překonání smrti. Ten, kdo může vstát, dokazuje svoji vitalitu. A s tím, kdo už vstát nemůže, je to horší. „Vstát!“ tak zní často výzva k boji proti bezpráví, násilí, válce a utlačování, výzva proti nemoci a utrpení – výzva k povstání. Člověk se nesmí chovat pasivně. V životě se dostáváme i do situací, ve kterých už výzva k povstání není na místě, protože by vyzněla jako výsměch. Odpověď by na ně totiž zněla: „Já už nemůžu.“

Co se děje, když už člověk nedokáže vstát? Ztrácí tak život definitivně svou hodnotu a smysl? Biblická radostná zvěst přece dokládá vedle povstání také zmrtyvýchvstání. Tato skutečnost se samozřejmě vymyká moci člověka, jde o Boží čin: „Vzkřísil Ježíše z mrtvých“ dosvědčují učedníci. Nemoc, proces uzdravování, vyřazení z běžného života, omezení, nejistota, co bude dál, jak to se mnou dopadne, to vše dokážeme snášet pouze za předpokladu, že můžeme věřit

v něco, co přesahuje lidské možnosti. Při pohledu na zmrtvýchvstalého Krista už nejde o výplod fantazie, ale o nabídku víry. Cesta se ubírá temnotou směrem ke světlu. Proto Velikonoce.

A tak nám všem přeji, ať nesení Kristovou láskou a nadějí, zvládneme ve zdraví prožít přicházející jarní dny. Nejen ty naše, v současné době krapánek nepohodlné, ale především dny pašijní. Abychom mohli vstoupit již teď do „věčného jara“ a jaro nynější, jako každý rok, přijímat s jeho krásami, květy, rodícími se mláďátky, zpívajícími ptáčky či lehce vanoucím, vlhkým větříkem jako obraz, jako předzvěst toho nejkrásnějšího, věčného jara s Pánem Ježíšem Kristem, nového počátku...

Bude to těžké a složité, ale myslím, že bychom měli každý hledat způsoby, jak se nestát uvězněnými jednotlivci, jak nemyslet jen na sebe, na svou rodinu, ale rozhlédnout se!

S přáním Boží lásky, ochrany, požehnání a s nadějí na osobní setkání nás všech.

Váš bratr Martin, farář

MODLITBA

Vzkříšený Pane Ježíši Kriste, svým zmrtvýchvstáním jsi přemohl smrt. Sestoupil jsi do říše smrti a všechno mrtvé ve mně jsi uchopil do svých rukou, abys to znovu uvedl do světla a života. Odvalil jsi kámen, který mě tíží a brání mi žít. Přet'al jsi pouta, která mi nedovolují volně se pohybovat. Vstal jsi z mrtvých a dáváš mi jistotu, že i já mohu vstát spolu s Tebou z hrobu vlastního strachu, z hrobu své temnoty a rezignace. Ty ses po svém zmrtvýchvstání nejprve ukázal Marii Magdaléně a oslovils ji jménem. V setkání s Tebou zakusila, že láska odnímá smrti její moc. Dej mi uvěřit, že i mně ve smrti vyjde vstříc tvé slovo lásky. Dej mi důvěru v to, že kdekoli nás rozděluje svár, tam slovo lásky vnáší nový život. Dej mi dnes účast na svém zmrtvýchvstání, ať přistupuji k druhým lidem zpřímá a s nadějí, protože také v nich je Tvá láska silnější než smrt. Amen.

(S Vámi se modlí sestra Blanka Dubnová)

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Hod Boží velikonoční, 1. – 3. neděle po Velikonocích

1. 4. Zelený čtvrtek	4. 4. Hod Boží velikonoční
2. 4. Velký pátek	5. 4. Velikonoční pondělí
3.4. Bílá sobota	11.4. Bílá neděle – Božího milosrdenství

SVÁTKY V MĚSÍCI DUBNU

VELIKONOCE

Jak už předznamenává sám název Velikonoce – Veliká noc, jedná se o největší svátky církevního roku. Původ Velikonoc musíme hledat v události, která se stala někdy mezi léty 1300 až 1200 před Kristem. Tehdy Bůh poslal Mojžíše, aby vyvedl izraelský národ z otroctví v Egyptě. Hospodin vysvobodil Izraelity celou řadou mocných zásahů. Odtud pochází židovský název Velikonoc „pesach“ – uchránění, ušetření, přejítí.

Záchrana Izraelitů se stala předobrazem spásy člověka od všeho zotročení, ponížení, zla a smrti. Všechny starozákonní předobrazy a prorockví o spáse došly svého naplnění v Ježíši Kristu, jehož jméno v hebrejštině znamená: „Bůh zachraňuje, Bůh je spása.“

Velikonoce se slaví v tzv. Svatém týdnu, který začíná Květnou nedělí. Následuje Modré pondělí, Šedivé úterý, Škaredá středa a Zelený čtvrtek, který je prvním dnem, kdy se připomíná Kristovo třídenní utrpení a vzkříšení. S večerem na Zelený čtvrtek přichází takzvané velikonoční třídenní (triduum), které zahrnuje Velký pátek, Bílou sobotu a nedělní Boží hod velikonoční. Velký pátek je připomínka dne, kdy byl Kristus umučen a zemřel na kříži. Bílá sobota, den pobytu Krista v hrobě, pak přechází nočními obřady (velikonoční vigilie) v neděli, kdy se slaví Zmrtvýchvstání.

ZELENÝ ČTVRTEK – 1. DUBNA

Tento den si připomínáme poslední večeři, kterou slavil Ježíš s apoštoly a při níž ustanovil svátost kněžství i eucharistie (tedy svátost Ježíšova Těla a Krve).

Po večeři s apoštoly odešel Ježíš na úpatí Olivetské hory do Getsemanské zahrady, kde se modlil a kde na něj padla hrůza a úzkost: „Bože, jestli je to možné, ať mě mine tento kalich. Ale ne má, ale Tvá vůle se staň.“ Následně byl zatčen ozbrojenou četou vedenou Jidášem.

Název Zelený čtvrtek vznikl nejspíše přesmyčkou původního německého názvu Grein-donnerstag (lkavý čtvrtek) na Gründonnerstag (Zelený čtvrtek). Na Zeleném čtvrtku tedy není nic zeleného. Zvyk jíst špenát na Zelený čtvrtek je lidovým zvykem, který s duchovním obsahem Velikonoc nesouvisí.

VELKÝ PÁTEK – 2. DUBNA

Na Velký pátek byl Ježíš odsouzen, ukřižován a následně pohřben. Podle evangelií zemřel na kříži ve tři hodiny odpoledne. V Bibli je řečeno, že jeden z římských vojáků přistoupil ke kříži a probodl Ježíšovi bok kopím. Umírání na kříži bylo zdoluhavé a vojáci se tak chtěli přesvědčit, že Ježíš je již skutečně mrtev. Tato rána do boku je potvrzením a zpečetěním Ježíšovy smrti. Rána v Kristově boku je hluboká. Dokonce zůstává trvale a je zřetelná i po Ježíšově vzkříšení, jak je zřejmé z příběhu setkání s apoštolem Tomášem. Ježíš Tomášovi říká: „Vlož svůj prst do rány v mém boku. Nepochybuj a věř.“ (Janovo evangelium 20, 27.)

Křesťané věří, že Ježíš Kristus zemřel zástupně za každého z nás. Vzal na sebe důsledky našeho sobeckého a zlého jednání (hříchu). Na kříži protřpěl to, co způsobuje hřích – ztrátu Boha. „Bože můj, Bože můj,“ zvolal na kříži, „proč jsi mě opustil?“ (Matoušovo evangelium 27,46.)

Symbolickou cestou sledující události spojené s ukřižováním Ježíše Krista je křížová cesta, někdy podle jejího cíle nazývaná Kalvárie. Zahrnuje dění kolem jeho odsouzení Pilátem Pontským, nesení kříže po Via Dolorosa a ukřižování na hoře Golgota (Kalvárie). Křížová cesta je obvykle rozdělena na čtrnáct zastavení, která odpovídají jednotlivým událostem.

Šíření křesťanství a znalosti evangelia vzbuzovalo od prvopočátku u křesťanů touhu i zvědavost poznat místa Ježíšova života, smrti a vzkříšení. Od 4. století jsou doloženy poutě křesťanů do Svaté země. Dochovaly se tzv. Poutnické knihy – zápisky a poznámky gramotných poutníků, v nichž lze nalézt důležité dobové popisy a hodnocení situace ve Svaté zemi. K vykonání poutě z Evropy na Blízký východ koncem starověku a v raném středověku bylo potřeba odhodlání, pevné zdraví, dostatek financí a nezávislost. Většina obyvatel té doby neměla volnost pohybu, protože byla nevolnictvím vázána ke své vrchnosti. Boloňský biskup Petronius v 5. století dal ve své diecézi postavit napodobeninu Božího hrobu i dalších míst a věnoval je do terénu tak, aby nechyběla ani hora Golgota. Po něm stavěli repliky i jinde. Takto dostupná jeruzalémská místa byla vděčně přijata a hojně navštěvována. Do budování

napodobenin svatých míst se později pustili i méně majetní lidé. Stavby se začaly zmenšovat na úroveň kapliček či pouhých sloupů. Rovněž vzdálenosti mezi místy se postupně zkracovaly. Na Moravě a v Čechách je nejstarší křížová cesta na Svatém kopečku u Mikulova (od roku 1623), kde ji dal stavět kardinál František Dittrichstein. Od doby kolem roku 1600 už mívala křížová cesta tradičních čtrnáct zastavení. Někde se neformálně přidává ještě patnácté, zobrazující prázdný Ježíšův hrob. V naší farnosti jsme zvyklí společně prožívat Křížovou cestu v Černé Hoře na kopci Paseka. Přijďte i letos!

BÍLÁ SOBOTA – 3. DUBNA

Dopoledne Bílé soboty se nese ve znamení smutku u Ježíšova hrobu, večer a v noci nastávají oslavy vzkříšení Ježíše Krista. Po setmění se slaví předvečer (vigilie) nedělní slavnosti Zmrtvýchvstání Páně. Tento zvyk má kořeny ve starověkém počítání času, kdy nový den začínal po západu slunce dne předešlého. Bílá sobota je zlomem Svatého týdne. Tmu a ticho v kostele střídá světlo svící, zvonění a varhany. Vše směřuje k oslavě zmrtvýchvstání.

VELIKONOČNÍ NEDĚLE – 4. DUBNA

V tento den vrcholí Velikonoce i celý liturgický rok. Jde o nejdůležitější událost křesťanské víry, kdy mrtvý Ježíš vstal z hrobu k novému životu a tím zničil hřích a smrt. Je to ústřední bod křesťanské zvěsti: vykoupení lidstva skrze oběť Ježíše Krista za hříchy člověka a jeho vítězství nad smrtí.

Tato událost je natolik zásadní, že se slaví celých osm dní, následuje tedy velikonoční oktáv. Doba velikonoční pokračuje po celých padesát dní od neděle Zmrtvýchvstání až do neděle Soslání Ducha svatého (letnice.).

Kristus vstal z mrtvých za svítání „prvního dne v týdnů“, tedy prvního dne po sobotě, která byla dle židovského kalendáře posledním dnem týdne. Proto je neděle považována za „den Páně“ a každá neděle je oslavou Velikonoc, dnem, kdy se křesťané scházejí k Večeři Páně.

Pro vás s láskou připravuje sestra Radka

VELIKONOČNÍ ZPOVĚĎ

Milé sestry a bratři,

Každým rokem na vrcholu postní doby (na Květnou neděli a Zelený čtvrtek) společně slavíme svátost Pokání s veřejnou zpovědí. Patrně před letošními Velikonocemi ne každý z Vás bude moci přijít na bohoslužby a společně prožít velikonoční zpověď. **Tato svátost bude vysluhována na Zelený čtvrtek 1. 4. 2021.** Srdečně Vás zvu, abyste se k nám duchovně připojili vy všichni, kteří ji budeme prožívat při bohoslužbách prvního dne svatého velikonočního třídní. Vy, kdo nemáte možnost navštívit naše internetové stránky se záznamem bohoslužeb, tak Vám v tomto čísle farního zpravodaje přináším text zpovědního zrcadla pro „domácí“ zpytování svědomí.

Zpovědní zrcadlo je součástí přípravy na zpověď v rámci svátosti pokání. Neslouží k předcítání při bohoslužbách, ale pro liturgickou a pastorační přípravu. Varianty vycházejí z Desatera, Ježíšových výroků a z epistol. Napomáhají nám uvědomit si ve světle Božího slova nároky a konkrétní požadavky na život křesťana a na základě poznání svých selhání formulovat doznání vin a hříchu.

Bratr Martin

DESATERO BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ

Izraelci, které si pravý Bůh – Hospodin vyvolil za zvláštní lid, byli zavázáni dát se v celém životě vést Božími přikázáními (Zákonem), zkráceně Desaterem. Když nakonec přišel Boží Syn – Ježíš, aby se plně zjevila Boží vůle, prohlásil: „Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.“ (Matoušovo evangelium 5, 17.)

1. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh. Nebudeš mít jiného boha mimo mne.

Otevřeme ochotně a kajícím srdcem svou mysl a pátrejme po tom, zda jsme ve své víře, ve svých myšlenkách a ve svých nadějích stavěli na jediném, pravém a živém Bohu. Nešli jsme svým životem jen naslepo, bez duchovního zakotvení? Neuchylovali jsme se k falešným bohům? Neoddávali jsme se náhodě, či tzv. osudu? Nespoléhali jsme na různé pověry, věštby či horoskopy? Nesnažili jsme se nahlížet do záhrobí? Nepřijímali jsme bezmyšlenkovitě různé nekřesťanské náboženské představy? Nedávali jsme se do služeb pochybných a nebezpečných životních či politických názorů? A konečně: Nevyhradili jsme Bohu a Otci Ježíše Krista jen zcela okrajové místo ve svém životě?

2. Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho; nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit.

Bůh je duch. Mnohdy jsme se však místo k němu upnuli k předmětům, které ho měly zastoupit: k jeho znázorněním, k lidským talismanům. Mysleli jsme, že takto máme Boha ve své moci, aby nám sloužil. Tak jsme se vůči němu provinili. Nenahradili jsme vyhlížení živého Boha a jeho uctívání zvykem uchýlovat se k jeho zobrazením, ať už jde o obrazy, sochy, krucifixy, nebo dokonce o naše osobní ozdoby v podobě odznaků, náhrdelníků s křížkem, se znamením zvěrokruhu a podobně? Bůh je živá bytost. Mluvil k nám osobní Bůh víc než různé vžitě symboly, jež dědíme a jimiž se obklopujeme? Anebo nestalo se něco jiného naší modlou, které jsme se především oddávali, ať už to byly politické programy, na odív vystavované mediální hvězdy nebo prostě to, co se nazývá spotřebitelský konzum, módní životní styl a podobně věci?

3. Nezneužiješ jméno svého Pána Boha; Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by to učinil.

Dříve přikazovala církev nepoužívat bezmyšlenkovitě výrazů a kleteb, v nichž se vyskytuje jméno Boha či Ježíše. Ale zneužívat Boží jméno značí víc: dovolávat se ho při pochybných tvrzeních, ano – při lži. Neplýtvali jsme tedy jeho posvátným jménem a nedovolávali jsme se jeho autority ve věcech, jež toho nejsou hodny, ba které se mu přímo přičítají? Nedožadovali jsme se od Boha věcí, které nám nepřislíbil a které by nám nakonec byly ke zkažení, ne k užítku?

4. Pamatuji na den odpočinku, že ti má být svatý.

Stvořitel uložil člověku pracovat. Chce, abychom svou práci vykonávali tvůrčím způsobem a usilovně. Jeden den v týdnu však Hospodin určil k odpočinku. Má být zasvěcen – jako neděle či jako zvláštní svátek – tomu, abychom ve společenství s druhými pozvedli své mysli a svá srdce k bohoslužbě. Je pro nás dnem zbožné radosti nebo jen jakési povinnosti či rovnou dalším pracovním dnem? Dodržujeme toto přikázání, nebo na ně zapomínáme, či si pořizujeme výmluvy, jak se mu vyhnout? A zdalipak si i v jiný den uděláme čas pro čtení Bible, písně ze Zpěvníku – čas na chvíli ztišení, naslouchání Boží řeči a čas pro svou modlitbu?

5. Cti svého otce a matku.

Milí rodičové, zda jste uměli být vděční za to, že se vám dostalo daru dětí, a zdali jste jim věnovali dostatečnou péči a výchovu k tomu, aby se staly slušnými a jiným užitečnými lidmi? A vy, potomci, zdali jste se snažili rozumět svým rodičům, byli jim vděční a prokazovali jim úctu? Spláceli jste jim lásku láskou? Pečujete o ně obětavě, když pak stárnou, ochabují a umírají? Jiná varianta: Ctít rodiče znamená projevat jim úctu a vděčnost za to, že nás přivedli na svět,

vychovali nás, obklopili láskou a ukázali nám cestu víry. Nezůstali jsme jim něco dlužni?

6. Nezabiješ.

Dárce lidského života je Bůh – Stvořitel. Nikdo si nemůže dát život sám a na nikoho tedy není přeneseno ani právo život ukončit, usmrtit. Ale lidská společnost počítá s možností zabít – zejména ve válce a při trestání těžkých přestoupení zákonů. Zvykla si na možnost ukončit život lidského zárodku (potraty) a dnes nadto uvažuje o právu zkrátit smrtelné utrpení (eutanázie). To všechno je spjata s lidskou porušeností a hříchem. Ptejme se tedy: Je nám lidský život svatý? Nepodíleli jsme se na podobných věcech? Nejsme spoluvinni tím, že jsme nepomohli tam, kde bylo potřebí, nebo tím, že jsme se nevzepřeli proti násilnému ukončení života?

7. Nesesmilníš, nezczizoložíš.

Pán Bůh stvořil člověka jako muže a ženu. Svěřil jim dar lásky – duchovní i tělesné. Tam, kde jsou vztahy muže a ženy podloženy oddaností a věrností, děje se i tělesná láska s požehnáním. Člověk se však snadno dává unášet svými pudy a vášněmi. Ohlíží se i za jinými možnými partnery; hledá u nich uspokojení a hrubě poškozuje až i ničí vztahy, v nichž dosud žil (rozvod). Jsme si vědomi toho, že kdo cizoloží, dotýká se tím i cti Boží? Máme v té věci čisté svědomí, nebo máme čeho litovat a z čeho se kát?

8. Nepokradeš.

Je v povaze člověka, že se obklopuje věcmi a majetkem – ve snaze zajistit si život. Jeho pokusem však bývá získat některé věci i bez vlastní námahy a práce – vzít si něco neoprávněně, ať už jsou to věci a hodnoty jakoby ničí, nebo jsou vlastnictvím společnosti, anebo jsou majetkem soukromým. Ptejme se v té souvislosti: Nenařikali jsme si nad svou zdánlivou nezaopatřeností, nestali jsme se chtivými a hamižnými?

Nezabývali jsme se myšlenkou přijít k něčemu bez zásluh a neoprávněně? Neukradli jsme něco – ať už se na to přišlo, nebo ještě ne? Umíme vracet to, co nám vlastně nenáleží? A konečně: Umíme rozdávat ze svého?

9. Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.

Vážným, ale běžným případem bývá pokřivený vztah k příbuzným, sousedům a bližním. Rodí se z nepozornosti, ze zlé vůle, z hněvu a zlosti. Hledáme na lidech, co je jejich „lepší stránkou“, nebo naopak býváme proti nim zaujatí, šíříme o nich slyšené pomluvy a sami je vymýšlíme? Ani před soudem Božím, ani lidským nemáme právo vydat proti svému bližnímu pochybné, nepravdivé, křivé svědectví. Jsme v té věci bez prořešků a vin?

10. Nebudeš dychtit po nikom a po ničem, kdo nebo co patří tvému bližnímu.

Ke špatným vlastnostem člověka patří závistivost a touha po tom, co patří bližnímu. Uměli jsme vždy zkritizovat svůj chtivý obdiv k manželce či manželovi někoho druhého? Nesnažili jsme se získávat a odvádět mu jeho přátele? Pokárali jsme zavčas a likvidovali jsme své „dychtění“ po tom, čím byl obdařen nebo čeho dosáhl náš bližní? Umíme se radovat z úspěchu a štěstí svých bližních?

Jestliže jsme byli v těchto chvílích dost otevření Bohu a dost upřímní k sobě, pozvedněme nyní svou pokornou mysl k Bohu v upřímném doznání hříchů.

Kdo dbá na přikázání, dbá na vlastní duši;
komu je lhostejné, jak žije, zahyne. - Přísloví 19:16

PROSBA O VAŠI PODPORU

Milí čtenáři zpravodaje a příznivci zároveň.

Upřímně Vás prosím, ať už jste pokřtěni v naší církvi, nebo ne, jste našimi sympatizanty, podpořte nás, prosím, touto tak důležitou maličkostí. Pokud pak můžeme touto cestou žádat i o podporu dalších členů Vaší rodiny, budeme Vám za to velmi vděční. Otázka je sice zařazena jako nepovinná a formálně její výsledky k ničemu konkrétnímu neslouží, z minulosti ale víme, že se stanou podkladem pro rozhodování státních a veřejných institucí ve vztahu k církvím na příštích 10 let. Proto vás

prosíme, ač je údaj dobrovolný a nepovinný, abyste kolonku vyplnili.

Statistický úřad v instrukcích k formuláři vyzývá, aby lidé vyplňovali název církve co nejpřesnějším oficiálním názvem.

**PROSÍME, JAK BUDETE VYPLŇOVAT FORMULÁŘ
SČÍTÁNÍ LIDU, DO KOLONKY SČÍTACÍHO FORMULÁŘE
V ČÁSTI NÁBOŽENSKÉ VYZNÁNÍ PROSÍME O VYPLNĚNÍ
SPRÁVNÉHO NÁZVU CÍRKVE:**

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Obracíme se také na vás, kteří formálně členy nejste, a přesto se k naší církvi hlásíte, sympatizujete s ní, účastníte se některých akcí, máte v ní své přátele... Pokud je to v souladu s vaším přesvědčením, prosíme, vyplňte také v příslušné kolonce „Církev československá husitská“.

On-line fáze Sčítání 2021 začíná 27. března a trvá do 9. dubna. Probíhá pomocí internetových dotazníků nebo prostřednictvím mobilní aplikace. Pro ty, kdo nevyplní formuláře v digitální podobě, navazuje od 17. dubna listinné sčítání, které vrcholí 11. května.

**BUDEME VÁM MOC VDĚČNI A VĚŘÍME, ŽE NA ZÁKLADĚ
VÝSLEDKŮ SČÍTÁNÍ U NÁS BUDE BRATR FARÁŘ I NAŠE
FARNOST FUNGOVAT DÁL. ZA VAŠI OCHOTU, PODPORU
A PŘÍZEŇ PŘEDEM DĚKUJEME.**

Přejeeme hodně síly do dalších dní, zdraví a pokoj Boží.

Rada starších a bratr farář Martin

NAŠE POZVÁNÍ PRO VÁS

A JSOU VŮBEC DOVOLENÉ BOHOSLUŽBY?

Tuto otázku slyším několikrát za týden. Zpravidla provázenou údivem, když se tazatel ode mne dozví: „Ano, jsou a srdečně Tě/Vás zvú.“

Věříme, že bude možné po celý měsíc duben 2021 podle stávajících nařízení vlády (psáno 23. 3. 2021) slavit i nadále bohoslužby v určitém počtu účastníků. Přijďte, klidně zavolejte, zeptejte se. Počítáme s vámi!

Pravděpodobně se nebude i v tomto měsíci konat během týdne žádný program setkávání ve farnosti (biblické hodiny, náboženství, přípravy ke svátostem atd.). Jsou možná pouze setkání dvou osob. Proto pokračují veškeré rozhovory a přípravy ke svátostem pouze v osobní rovině. V našich kostelích a obřadních síních se uskuteční křestní, svatební a pohřební obřady podle vládních nařízení.

Přidejme se k dalším křesťanům a spojme se všichni vždy v osm večer k modlitbě.

Kdybyste cokoli potřebovali, neváhejte zavolat bratru faráři na mobil 606 702 768.

S dalšími dobrovolníky jsme schopni pro vás zajistit i nákup a odvoz autem, když budete, vy starší, potřebovat atd.

Rada starších a bratr farář Martin

Audio záznamy ze všech bohoslužeb najdete na našich internetových stránkách

www.drevenykostelik.cz

Další online bohoslužby na stránce: <https://www.aktualne.cesh.cz/>

POTŘEBUJETE SI POPOVÍDAT NEBO NĚCO PROBRAT S BRATREM FARÁŘEM?

Pokud si potřebujete popovídat, cokoliv vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem Martinem Kopeckým, zastihnete jej před bohoslužbami nebo po nich.

ÚŘEDNÍ HODINY ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- každé pondělí od 16:00 do 18:30 hodin

- každý pátek od 16:00 do 17:15 hodin nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768.

CHYBÍ VÁM BIBLICKÉ HODINY?

Věřím, že některým z nás určitě. Osobní kontakt, sdílení, společné popovídání zatím nemůžeme zprostředkovat. Rád bych vás všechny, kdo máte přístup k internetu, pozval na velmi pěkné biblické hodiny bratra biskupa slovenského ThDr. Jana Hradila ThD. Doporučuji Vám je vidět a slyšet, opravdu to stojí za to! Udělejte si čas! <https://www.aktualne.cesh.cz/pastorace/757-biblicka-hodina-z-bratislavy-4.html>

MODLITEBNÍ ÚMYSLY

Několik lidí z našeho společenství se každý den modlí za všechny ostatní. Každou neděli večer e-mailem posílám modlitební úmysly na daný týden. Pokud kdokoliv máte cokoliv na srdci, dejte vědět. Váš úmysl moc rádi zařadíme. Kdokoliv se budete chtít zapojit a modlit se spolu s námi, neváhejte a dejte o sobě vědět. Budeme moc rádi!

UPDATE

A kdo vlastně jsme?

Jsme parta mladých lidí z farností na Moravě, kteří organizují různé akce při Brněnské diecézi. Zabýváme se mladými lidmi, mladší mládeží, rodinami s dětmi a dalšími projekty. Bližší informace o projektu najdete buď na našich facebookových stránkách, nebo na tomto odkaze: <https://www.youtube.com/watch?v=vvwNf5rVdpM>

Odkaz na facebook: <https://www.facebook.com/Update-103101831787236>

Odkaz na youtube kanál: https://www.youtube.com/channel/UCIy_pqQxCokYh3OWhXzNBfw

Velmi si vážíme Vaší pomoci a aktivity.

S přáním hezkého dne

Marie Vostřelová, marievostrelova069@gmail.com

PODÁVÁNÍ VEČEŘE PÁNĚ V DOMÁCNOSTI

Jestliže víte o nemocných nebo starších lidech ve svém okolí, rodině nebo vy sami potřebujete tuto službu, dejte prosím vědět a přinesu Vám svatou večeři Páně (přijímání) domů. Samozřejmě při dodržení všech hygienických opatření.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Přemýšleli jste někdy nad tím, jak vzniká náš farní zpravodaj?

Je to v podstatě celoroční práce. Během měsíce jednotliví autoři dávají dohromady své příspěvky. Bohu díky za všechny obětavé a vytrvalé přispěvatele. Díky společnému úsilí tak farní zpravodaj má svoji pestrost. Potom je potřeba dát celý zpravodaj dohromady a zaslat ke korekci sestře doc. PhDr. Evě Minářové, CSc, která text pečlivě pročte a opraví. Po jazykové úpravě pan Ing. Zdeněk Nečas vše uspořádá, převede do PDF a vytiskne. Pak následuje distribuce až do Vaší schránky na území okresu Blansko a půl okresu Vyškov, od Vítějevsi až po Švábenice, což je práce na týden a půl. Všichni, kteří na farním zpravodaji pracují, dělají tuto službu z lásky a zdarma. Do Vašich schránek farní zpravodaj doručují ve Vyškově a Švábenicích Jirka s Lidkou, v Ježkovicích Mirka, v Ruprechtově Jarka, v Jedovnicích Dana, v Rudici Maňka, v Blansku Ludvík, Eva, Michal, Vladka, Honza; na všech ostatních místech zpravodaj předá Martin.

Náklad farního zpravodaje je v současné době 800 ks.

Kolik stojí vytisknutí farního zpravodaje? Na to se někteří z Vás ptají. Samotné vytisknutí 800 ks stojí cca průměrně 8.000,-, všechnu ostatní práci děláme zdarma.

Jestliže však nedostáváte zpravodaj pravidelně a rádi byste jej měli každý měsíc, dejte nám vědět. Milerádi chybu napravíme. Pokud naši práci a službu pro vás považujete za zbytečnou, dejte nám vědět také, neradi bychom vás zbytečně „obtěžovali“.

Děkujeme všem!

Bratr Martin Kopecký

VENKOVNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA

Jako každý rok budeme na Velký pátek 2. 4. 2021 společně slavit venkovní křížovou cestu. Společně se setkáme ve velkopátečním podvečeru na úpatí kopce Paseka v Černé Hoře. Přesné místo najdete na této fotografii. Srdečně zvu k prožití velkopátečního večera Vás všechny, i ty, kdo si třeba netroufáte přijít do uzavřeného prostoru v kostele. **Tato křížová cesta se koná v přírodě, ve volném prostoru. Věřím, že prožijeme společně tento jedinečný den v roce. Začínáme v 19:00 hodin. Těším se na Vás. Letos kvůli nočnímu zákazu vycházení začínáme dříve.**

Bratr Martin

VELIKONOČNÍ CHRÁMOVÉ SBÍRKY.

Jako každý rok, tak i letos o Velikonocích vás chceme poprosit o štědrost při darech do sbírek při velikonočních bohoslužbách. Máme za sebou i před sebou v našich farnostech různé opravy budov, doplnění interiérů a mnoho dalších investic. Děkujeme za vaši pozornost, protože i málo pro naši farnost znamená mnoho. Nemajíce mecenášů zahraničních ani tuzemských děkujeme právě vám!

Rady starších

CÍRKEV

V dubnovém čísle našeho zpravodaje vám nyní představíme církev s názvem

ŘECKOKATOLICKÁ CÍRKEV

U nás tuto církev asi málokdo zná a patrně neznáme nikoho, kdo v ní má svůj duchovní domov. Proto se s církví seznámíme i v dějinných souvislostech.

Řeckokatolíci, nebo přesněji katolíci byzantského obřadu, patří do společenství katolické církve, se kterou jsou věroučně jednotní. Uznávají autoritu římského biskupa (papeže), avšak liší se svým obřadem a některými disciplinárními aspekty. Bohoslužby a ostatní liturgické úkony slaví v byzantsko-slovanském obřadu. Z tohoto důvodu je církví byzantského obřadu zdůrazňována mimořádná úcta ke sv. Cyrilu a Metodějovi. Řeckokatolická církev v ČR se přirozeně považuje za přímou pokračovatelku a dědičku cyrilometodějského modelu, který má ve své podstatě tři základní hodnoty: východní spiritualitu, liturgii v lidovém jazyce a viditelnou jednotu s Apoštolským stolcem v Římě.

Historickým milníkem dalšího vývoje byla událost související s vyhlášením Brest-Litevské a později i Užhorodské unie, tj. vyhlášení sjednocení s katolickou církví latinského obřadu (tzv. římskokatolickou církví), apoštolskou konstitucí „O unii východních křesťanů s římskou církví,“ kterou vydal roku 1595 papež Klement VIII. Od tohoto okamžiku až do období počátku rakouské monarchie podléhali řeckokatolíci pravomoci Lvovské eparchie (diecéze).

Dalším významným krokem bylo ustanovení eparchie v Prešově papežem Piem VII. bulou Relata semper z 22. září 1818, jemuž byli řeckokatolíci věřící poddáni i po vzniku samostatného Československa. Pro řeckokatolíky v Čechách, na Moravě a Slezsku, pocházejících převážně z bývalé Podkarpatské Rusi a východního Slovenska, pak byla dne 16. prosince 1933 zřízena v Praze ústřední farnost s kostelem sv. Klimenta v areálu Klementina (od roku 1996 funguje jako katedrální chrám exarchy), který v roce 1931 daroval tehdejší pražský arcibiskup František Kordač. Prvním pražským farářem se stal pozdější světitel biskup prešovský ThDr. Vasil Hopko. Prešovský vladyka biskup Pavol Peter Gojdič zřídil kromě pražské farnosti i řeckokatolickou farnost pro zemi Moravoslezskou se sídlem v Brně.

Po II. světové válce došlo ke zřízení pomocných správ s vlastním knězem v Liberci, Tachově, Plané, Jelení, Mikulově a Bruntále.

Po administrativním inscenovaném „Prešovském soboru“ z 28. dubna 1950 komunistický režim řeckokatolickou církev v Československu zakázal a postavil mimo zákon. Všichni její věřící byli úředně prohlášeni za pravoslavné. Řeckokatolíci kněží byli uvězněni a odsouzeni, někteří z nich s rodinami deportováni. Biskup Pavol Peter Gojdič byl také uvězněn, mučen a odsouzen k doživotnímu žaláři, kde zemřel.

Jeho pomocný biskup Vasil Hopko po násilné likvidaci církve byl spolu s ostatními kněžími uvězněn a pak žil v internaci v klášteře v Oseku. Po smrti biskupa Gojdiče se stal pro všechny katolíky východního obřadu symbolem neochvějně věrnosti Svatému stolci a katolické církvi. Podle jeho příkladu tak řeckokatolíci kněží a jejich věřící v naprosté většině zachovali věrnost Římu.

Činnost řeckokatolické církve byla opět obnovena usnesením československé vlády ze dne 13. června 1968 na základě petiční akce, při které se shromáždilo přes 40 tisíc podpisů a kterou předal vládě pražský apoštolský administrátor František Tomášek. Tak se mohl po osmnácti letech vrátit do veřejné služby církvi i národu pomocný biskup V. Hopko a vedení prešovské

diecéze se 2. dubna ujal ordinář s právy sídelního biskupa Ján Hirka (*1923), který však mohl být jmenován sídelním biskupem prešovským až po pádu komunistické vlády. Biskupské svěcení přijal v Prešově teprve 17. února 1990. Biskup Hopko zemřel 23. 7. 1976.

V Praze byla řeckokatolická farnost obnovena v roce 1968 a správcem se stal Emanuel Hlaváč OSBM. V roce 1969 byl jmenován farářem otec Ivan Ljavinec, který dostal pověření jurisdikce pro celé území Čech a Moravy. Aktivita církve však byla fakticky omezena pouze na Prahu. Nikde jinde se již nepodařilo obnovit řeckokatolické farnosti. Důstojné podmínky pro její činnost přinesl až listopad 1989.

Dekrety prešovského biskupa z dubna 1992 byly zřízeny děkanáty v Ostravě pro Moravu a Slezsko a v Liberci. Po vzniku samostatné České republiky zřídil prešovský biskup Ján Hirka biskupský vikariát pro katolíky východního obřadu v České republice k 1. 1. 1993. Biskupským vikářem byl jmenován otec Ivan Ljavinec a kancléřem otec Ján Eugen Kočiš. Sídlo bylo zřízeno v části farní budovy farnosti sv. Haštala v Praze, kterou přičiněním pražského arcibiskupa Františka kardinála Tomáška a světicího biskupa Jana Lebedy dostala k dispozici pražská farnost u sv. Klimenta v roce 1989.

Papež Jan Pavel II. vyhlásil 15. března 1996 na území České republiky nový Apoštolský exarchát pro katolíky byzantského obřadu spadající pod přímou pravomoc Apoštolského stolce. Prvním exarchou se sídlem v Praze byl jmenován Mons. Ivan Ljavinec.

Apoštolský exarchát je organizačně a právně církevní útvar, určený pro katolíky byzantského obřadu, kteří žijí na území, kde ještě nejsou administrativně zorganizovány farnosti. V jeho čele stojí biskup, který má všechna práva eparchiálního biskupa. Exarchát je tak jakýmsi přípravným stádiem zřízení eparchie a podléhá přímé pravomoci

Apoštolského stolce – je řízen vatikánskou Kongregací pro východní církev, která v vybraných případech zastupuje papeže.

Z českých světců, jejichž život byl spjat s východní liturgií, jmenujme alespoň sv. Prokopa, sv. Ludmilu a sv. Václava, který stál u kolébky české státnosti.

Řeckokatolická církev uděluje svátost kněžství v duchu církevního kodexu pro východní církve a místního církevního práva také ženatým absolventům teologie. Biskupové a ovdovělí kněží jsou však již vázáni celibátem. Název „řeckokatolická církev“ pochází z dob Marie Terezie a není zcela přesný. Výstižnější název je: Katolická církev byzantského (východního) obřadu.

Řeckokatolická církev v České republice má dnes 17 farností a 19 filiálních obcí v sedmi děkanátech s 31 kněžími. Tyto farnosti mají poněkud jinou podobu, než na kterou jsme běžně zvyklí. Území jedné řeckokatolické farnosti zpravidla totiž zahrnuje území několika okresů.

PROŽILI JSME

I přes mnohá omezení se život v našem společenství nezastavil. Pokračujeme v naší cestě a děláme všechno, co nám současná doba umožňuje. Byť pro mnohé z nás to znamená, že cesta do společenství je složitější.

DVA PORTRÉTY

Marcelka i Jirka Forstovi nelení! Připravili pro nás následující článek.

Slyšíte je z kůru, kde hrají na varhany, a mnozí ani nevíte, kdo vám to hraje a kdo tak vytváří nenapodobitelnou atmosféru kostela, případně kdo hudbou doprovází při svatebním obřadu či pohřbu. Varhany jsou označovány za královský nástroj. Jsou největší a nejsložitější hudební nástroj. A tady je zpověď dvou našich varhaníků.

Nikola Slavičková

a Mgr. Martin Jakubiček

A tak k věci: Jak se Niky vlastně k nám do kostela dostala?

Od pěti let jsem začala hrát na klavír. Chodila jsem do blanenské ZUŠ a vychodila oba cykly. O pár let později jsem ještě doprovázela jednu slečnu, která hrála na housle, a tak jsem pár let hrála v triu (klavír, housle a violoncello). Varhany jsem vždycky jen obdivovala z dálky a chtěla na ně umět hrát. Jednou jsem si na ně zahrála, když mi bylo asi tak 15 let, ale to byla veškerá moje zkušenost s varhanami, než jsem začala hrát v „dřevěném kostele“. Moje prababička byla varhanice a často mi o tom vyprávěla. Její přání bylo, abych taky někdy hrála v kostele. Mnohokrát se mi o tom zmiňovala, když byla ještě mezi námi. Jednoho dne mi volala moje teta, že jí náš „strejda“ Erik Slabý s přítelkyní Dášou Bačkovskou nabídl, jestli by nechtěla hrát v Dřevěném kostele na varhany. Ale proto, že to časově nestíhala, tak to nabídla mně. Já jsem byla nadšená, protože mě varhany opravdu vždycky hrozně lákaly, ale upřímně jsem se trochu bála, že to nezvládnu. Přece jenom klavír nejsou varhany: nicméně jsem se i tak sešla s farářem Martinem s tím, že uvidíme, jak mi to půjde. Hned ten den jsem dostala noty k liturgii a klíč od kostela, že můžu kdykoliv přijít a hrát. Takže jsem od toho dne začala chodit, skoro každý večer a cvičila. Hlavně hraní nohama – to byl pro mne celkem oříšek. Byla jsem na začátku na vážkách, jestli to zvládnu, ale farář Martin mě skutečně podporoval a nebýt jeho, tak dnes určitě nejsem tam, kde jsem. Díky němu jsem dokonce začala i zpívat, což pro mne před tím bylo nepředstavitelné, hrozně jsem se styděla a myslela jsem, že to vůbec neumím. Chtěla bych na závěr moc poděkovat všem, kteří mě po bohoslužbě vždycky pochválí, protože mě to motivuje, abych se toho naučila víc a zlepšovala se. Moc si toho vážím.

Jirka říká: já osobně si cením a obdivuji na ní, že ač je ve hře na varhany samouk, před její hrou a zpěvem smekám.

Druhým varhaníkem je par excellence Mgr. Martin Jakubiček.

Jak ten odpověděl na naše otázky: „Byl jsem požádán, abych napsal pár slov o dobrodružném životě „svatebního varhaníka“ a o svém vztahu k blanenskému kostelu.

Nedá mi to a musím začít trochu v minulosti, kdy jsem někdy před svým 15. rokem poznal varhany a byla z toho láska na celý život. Chodil jsem tehdy do klavíru na Petrov do tako-

vého malého domečku, kde se ještě topilo dřevem v kamnech, moc jsem necvičil, a tak mě už podruhé hrozilo vyhození ze školy. A já v takovém sychravém listopadovém večeru kráčil v trudných myšlenkách kolem katedrály. Ale co to? Najednou slyším nějaké úžasné burácení, vcházím dovnitř, pak zase celým prostorem zní velebné a konejšívé tóny. No prostě VARHANY. A bylo rozhodnuto. Několik měsíců poté mě šťastná „náhoda“, náhody neexistují, zavála do Husova sboru na Botanickou v Brně, kde právě odcházel již nemocný prof. Tomašík – významná osobnost a bývalý ředitel konzervatoře. Tehdy ho již zastupoval bratr Mareš, skvělý člověk, bývalý letec a taky učitel – dokonce jsme zjistili, že když suploval na ZŠ, tak mě přetáhl hadrem na tabuli po hlavě. Ale vše bylo odpuštěno a já našel i díky jeho ženě Mirce a tehdy ještě rozvětvené farnosti Husova sboru na Botanické úplně novou rodinu a živé společenství. Tak to jen tak na úvod.

Pak jsem studoval Konzervatoř a JAMU a ve 21 letech jsem uvěřil v Boha – to je ale na delší povídání. I přes to, že jsem takový ten „seriózní umělec“, který vystupuje ve fraku s Filharmonii, vždycky jsem tíhnul k trochu dobrodružnějšímu životu, a tak jsem působil i jako barový pianista, nebo jako muzikant v divadle Na provázku, kde jsem mohl pracovat s takovými osobnostmi, jako jsou Mírek Donutil, Bolek Polívka, nebo jaký byl dnes již zemřelý Jiří Pecha. No, bylo to prostě super a nikdy jsem se nenudil. Tak se konečně dostávám do Blanska. Musím popravdě říct, že i když jsem dělal za těch 40 let varhaníka prakticky ve všech brněnských

kostelích, tak „dřevě-

 The image shows a close-up of the organ console, featuring multiple keyboards and a complex arrangement of stop tabs and buttons. The woodwork is dark and polished.

 Varhany Husova sboru na Botanické, kde Mgr. Martin Jakubiček začínal nový kostelík“ je moje srdcovka! Už to bude víc než 10 let (bratr farář to ví určitě přesněji), kdy jsem tam poprvé hrál, a to jsem jistě netušil, kolik stovek pohřbů, svateb a bohoslužeb tady odehrají. Ale jak víme – není to o kostelích, ale je to i o lidech. A tak jako jsem tehdy našel novou rodinu na Botanické, tak jsem ji našel velmi záhy i zde v „dřevěném kostelíku“. A teď něco k těm svatbám. To, že je bratr farář Martin „SUPERMAN“, to je jasné všem – no jo, ale teď s ním držte krok, zvlášť když máte po padesátce.

Popíšu vám takovou „normální“ sobotu někdy v červenci. Scházíme se kolem osmé ráno u mě v Brně před domem. Už jenom letný pohled na štace – Uherský Brod, Blansko, Valtice, Rousínov, Mikulov,

Šumperk – dává tušit, že se to prostě dá stihnout jen v helikoptěře. Sedám za volant a řítmím se strašlivou rychlostí po okreskách (však mi také minulý rok sebrali na půlroku řidičák). Mezi tím Martin pročítá papíry, kde má údaje o snoubencích a s geniální pamětí to za chvíli na svatbě vypráví, tak že to vypadá, že je zná prakticky od narození. Pak další přejezd – Mar-

tin vše zapomíná – a do hlavy ukládá další svatbu. A mezi tím stoupá teplota ke 40 °C a my se vlečeme s Biblií, kalichem, několikakilovou matrikou, varhanami, bedýnkou na ozvučení na nějaký vrchol kopce ve vinohradu. Pak něco sníme, přichází poobědový útlum a my si po čtyřech svatbách říkáme – no, už jsme za půlkou. Pak je průtrž mračen – svatebčané prchají, vítr kácí slavobránu, noty padají do bahna atd. A když je ta sedmá svatba třeba ve 20 hodin večer – člověk už má pocit, že je ve snu. No ale, když pak třeba v 10 večer sednu u nás na zahrádce v hospůdce na pivo, vypnu a „čumím do blba“, tak je to ten nejkrásnější pocit, který znám. Je to až zázrak a určitě velký Boží dar, s jakou láskou a tím nejosobnějším přístupem bratr Martin každou svatbu odslouží. No, bylo by toho fakt hodně, už teď jsem se nějak moc rozepsal. Na závěr bych jenom řekl, že jsem nikdy netušil, kolik se v takovém seriózním zaměstnání varhaníka dá zažít legrace!

Tak ze srdce vám všem přeji pevné zdraví a hlavně dobrou a veselou mysl, která důvěřuje Bohu!

Sám jako autor tohoto příspěvku mám k varhanám velkou lásku. Tóny varhan mě vždy okouzlovaly a kdysi před mnoha a mnoha lety jsem na varhany také hrával v Kroměříži v kostele.

Autoři příspěvku Jirka a Marci Forstovi

PŘEKROČIT HRANICE OKRESU S BOŽÍM SLOVEM

Vládní opatření o zákazu pohybu mimo okres se dotkla některých našich bratrů a sester v souvislosti s možností přijet na bohoslužby.

Zatímco v Blansku mohou mnozí jít do kostela pár ulic pěšky a nejdou, tak je zase obráceně spousta těch, kteří k nám do Blanska jezdí na bohoslužby z Kuřimi, z různých částí Brna, Velkých Němčic, Sokolnic, Veverských Knínic a z dalších míst. Někteří to mají i hodinu cesty, aby mohli s námi prožít společenství kolem stolu Božího slova, Večeře Páně. Bohu díky, že jim to stojí za to. Mají svoje pevné místo v našem společenství. Jak to však vyřešit v současné době? Přemýšlel jsem, jak slavit bohoslužby v neděli, vidět se a přitom neporušovat pravidla. Nakonec, jak se říká v jednom přísloví (byť není úplně křesťanské), když nemůže hora k Mohamedovi, musí Mohamed k hoře;-). Ve čtvrtek 18. 3. 2021 jsem se domluvil se sestrou farářkou Sandrou Silnou z Husova sboru na ul. Botanické v Brně, zda by nám mohla „půjčit“ jejich velký kostel, přibližně pro 500 lidí. Ochotně souhlasila.

Tak jsem k šesti bohoslužbám 5. neděle Postní přidal ještě jednu bohoslužbu v 18:30 hodin v Brně. Bohu díky, všechno mělo svůj smysl. I když jsme tyto bohoslužby zorganizovali narychlo, během tří dnů byl zájem nad očekávání. Dobrá věc se podařila. Díky za podporu.

Na Hod Boží velikonoční 4. 4. 2021 v 18:30 hodin na viděnou v Husově sboru na ul. Botanická 1 v Brně, při bohoslužbách za hranicemi okresu. Boží slovo se zákazy spoutat nenechá:-), ať i my nemalomyslníme.

Bratr farář Martin

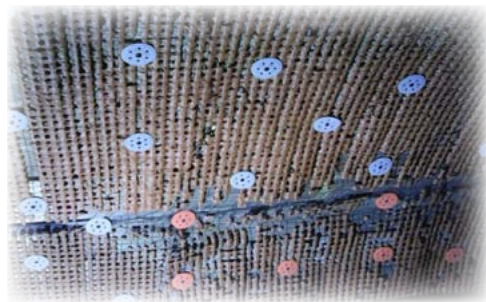
OPRAVY VE VYŠKOVSKÉM KOSTELE

Srdčně Vás zdravím z našeho vyškovského kostela. Ráda bych Vás informovala o tom, jak pokračují u nás práce na celkové rekonstrukci našeho duchovního domova. Práce na generální rekonstrukci střechy je už hotova. Prohlédněte si následující snímek, který zobrazuje záběr na dokončenou měděnou střechu nad celou chrámovou lodí.

Uvnitř kostela proběhlo celkové otlučení 150 let starých omítek stropu, který je zaklenutý. Jen vyškovští účastníci bohoslužeb, které probíhají v zákristii, vědí, jaký obrovský nepořádek z toho potřebného zásahu je. Na dalším snímku vidíte obalení starého dřevěného bednění stropu keramickým pletivem, na který zedníci zhotovili novou omítku, která nyní vysychá. Věříme, že se podaří celkovou rekonstrukci včetně interiéru dokončit do konce dubna, tak jak máme přislíbeno.

Již nyní bych ráda pozvala všechny ochotné k velkému úklidu kostela. Věřím, že nám bude v tu dobu již umožněno cestovat mezi okresy a přijedete nám pomoci i Vy ostatní. Těším se, že na celý úklid kostela nezůstanu sama se svým manželem ☺.

Vaše sestra Lidka Hadačová

BOSKOVICE

Rád bych nás tímto svědectvím víry povzbudil k osobnímu přemýšlení. Boskovice jsou jedno z míst, kde se v našich farnostech setkáváme k bohoslužbám. Naše církev v tomto městě vznikla před téměř 100 lety. Místní společenství prožilo různé časy. Dokonce mělo v 50. a 60. letech 20. století svého samostatného duchovního. Bohužel moji předchůdci zde v 80. a 90. letech bohoslužby již nekonali. Při obnově tohoto místa to bylo více než složité, když jsem zde v roce 2000 začínal. Jednoduchý, prostorný evangelický kostel s příjemným zázemím a varhanami je velkou devízou tohoto místa. Bohužel zájem místních o slavení bohoslužeb byl minimální. Celých 10 let se bohoslužby konaly pouze jednu neděli v měsíci pro místní malou skupinku pěti starších sester a bratrů. Vypadalo to tak, že toto místo k bohoslužbám a k rozloučení při úmrtí nejstarších zanikne a že se bohoslužby v Boskovicích konat nebudou. To, že mohla vůbec začít nová etapa duchovní cesty v Boskovicích, je především díky letité opoře a zázemí sestry Ing. Pavlíny Ferugové, která se svými dětmi statečně držela toto místo opravdu „nad vodou“.

Díky Pavlínčině vytrvalosti, že to zkrátka nevzdala a že já jsem měl vůbec kolikrát a pro koho bohoslužby v Boskovicích sloužit, Pán Bůh našim vytrvalým modlitbám požehnal. Od roku 2012 postupně nastala změna, byť většina starších sester postupně zemřela, tak Bohu díky začali přicházet mnozí další.

Miluška a Jana přijdou vždycky, i kdyby „trakače padaly“. A mnozí další jednoduše i v této době chtějí každou neděli být u TOHO. Na bohoslužbách v Boskovicích nejsou jen samotní boskovičtí věřící Miluška, Jana, Dáša, Liduška, Kristýna, Marek, Mareček, Anička, Pavlína, Marťa, Hanička, Vladka, Milan, Jana, Miluška, Niky, Petr, když jsou v Boskovicích celá smečka od Vališů, ale i Jirka z Letovic, Iva a Slávek z Křetína, Jája z Kunštátu, Radek z Šebetova, Jana

a Jirka z Bedřichova, jednou za tři týdny Miladka z Oloouce. Pravidelně každou neděli se mnou do Boskovic jezdí varhanice Niky a Jarek s Ivanem. Svoji vzpomínkou, i když pro nemoc už do kostela nemůže přijít, je s námi také Oldřich. Až otevřou hranice okresů, tak se těšíme na Aničku a Vládě, kteří bydlí v dalekých Třebouchovicích.

Kéž by toto svědectví bylo povzbuzením pro mnohá jiná místa, která v minulosti na tom byla mnohonásobně lépe jak sestry a bratři boskovičtí, ale dnes se sotva drží „při životě“ ☺. Všechno je o osobní vytrvalosti, statečnosti a víře každého z nás jednotlivě, ale také o povědomí spoluzodpovědnosti.

Bohoslužby v Boskovicích jsou v současné době každou neděli v 7:45 hodin. Jsou to první nedělní bohoslužby v našich farnostech. Když slyším na některých místech, že bohoslužba je ve špatnou hodinu, příp. v Blansku, že začínáme UŽ v 9 hodin, musím se vždy malinko pousmát. V podstatě nejvíce mladších účastníků bohoslužeb je právě v Boskovicích, a to začínáme tak brzy ráno. Bohu díky, milí sestry a bratři boskovičtí, že se vám chce do svátečního dne brzy vstávat, a věřím, že vytrváme i v této době.

V současné době je účast na bohoslužbách v Boskovicích nejvyšší ze všech obcí mimo Blansko.

Bud'te, Boskovičtí inspirací pro mnohé a společně vytrvejme!

Váš vděčný farář Martin

KOMPLETNÍ TRÍGENERAČNÍ RODINA

Náš malý seriál o různých generacích v našich farnostech doplňujeme v dnešním díle o další rozměr. Pravidelní účastníci bohoslužeb v jednotlivých společenstvích jsou buď jednotlivci, partneři, příp. maminka s dítětem. Vícegenerační rodina je spíše velkým zázrakem. Věříme, že se v budoucnu situace zlepší ☺.

Přinášíme Vám fotku z Boskovic. Každou neděli pár minut po půl osmé ráno přijíždějí ke kostelu manželé Kristýna a Marek Tlankovi z Boskovic se svými dětmi Marečkem (2 roky) a Aničkou (5 měsíců). Babička Jana s Jirkou přijedou z Bedřichova a třígenerační rodina je pohromadě. Bohu díky za vás!

POZDRAV A REAKCE NA ZASÍLÁNÍ FARNÍHO ZPRAVODAJE, KTERÝ SAMOZŘEJMĚ POTĚŠÍ

Ahoj Marti,

moc ti děkuji za to, že mně vozíš Farní zpravodaj až do schránky. Mohla bych si ho přečíst i v elektronické podobě, ale v té papírové je to pro mě tak nějak víc osobní. Děkuji i za milé oslovení, je to od tebe opravdu hezké.

Také jsem moc ráda a děkuji za to, že vkládáte na internetové stránky záznamy bohoslužeb. Hodně to pro mě v této těžké době znamená. Víím, že vždycky před začátkem bohoslužby oznamuješ čísla písní, která se budou zpívat, ale na záznamu to chybí, začíná se až modlitbou. Chtěla jsem se orientovat podle čísel uvedených u každé bohoslužby ve zpravodaji, ale ne vždycky se zpívají ty, které tam jsou. Tak pokud by to šlo nějak upřesnit, byla bych ti vděčná. Ještě jednou děkuji a přeji ti hodně sil a Božího požehnání, abys nás mohl provázet touto náročnou dobou.

Moc tě zdravím a snad se brzy zase uvidíme.

Blaží Jabůrková, Sv. Kateřina

JEŠTĚ KRATŠÍ, KRATICĚKÁ ZPRÁVA O MOROVÉ NÁKAZE JAKO POVZBUZENÍ DO TĚTO DOBY

K loňskému jubileu všeobecně uznávaného Jana Amose Komenského najdete zajímavý text v tomto a dalších číslech našeho zpravodaje. Náš milý bratr ing. Jarek Jura se do Komenského díla pořádně začel. Co k nálezám říká tzv. učitel národů? Jarek pro nás vynáší z této téměř 400 let staré pokladnice Komenského poklady k současnému dění kolem nás. To na TV Nova nevidíte nebo v Blesku nepřečtete!

Ještě kratší, kraticěká zpráva o morové nálezce jako povzbuzení do této doby

Díl třetí – Jak se chovat a jak se radila chovat česká církev, pobývající ve vyhnanství v polském Lešně, ke křesťanům zasažených nebo i usmrcených morovou nálezkou

Její způsoby vychází tak, aby se křesťané co nejvíce blížili učení Písma svatého a příkladům, jež nám předkládá.

Chovat se máme po křesťansku, protože i my i naši bližní jsme křesťané. Po křesťansku se chováme, když s nimi jednáme podle Kristova učení. Kristus chce, abychom se milovali navzájem (Janovo evangelium 15, 12-13), a to tak, abychom byli ochotni položit život za své bratry (1. List Janův 3, 16). Vždyť apoštol říká: „*Má-li někdo dostatek a vidí, že jeho bratr má nouzi (to zahrnuje i jakoukoli nemoc a bolest, či dokonce smrt), a bez soucitu se od něho odvrátí – jak v něm může zůstat Boží láska?*“ A dodává: „*Dítky, nemilujeme pouhým slovem, ale opravdovým činem.*“ (1. List Janův 3, 17-18.)

Jak tedy nemocnému bližnímu dokážeme, že se k němu chováme křesťanským přístupem k životu?

1. Když jej budeme zahrnovat do počtu lidí vykoupených Kristovou krví a považovat ho za spolubratra.
2. Když budeme mít srdečný soucit s jeho trápením.
3. Když ho nezbavíme lidské společnosti.
4. Když mu včas zajistíme léky, lékaře i službu.
5. Když mu neodepřeme pokrm, nápoj ani teplo.
6. Když ho budeme povzbuzovat Božím slovem a upevňovat v důvěře v Boží milost.
7. Když mu nebudeme odpírat kněze ani církevní služby.
8. Když se budeme horlivě modlit k Pánu Bohu za uzdravení jeho duše i těla (list Jakubův 5, 14).
9. Když budeme snášet jeho hrubé jednání a slova i neslušné způsoby a pokud možno si je budeme vykládat po dobrém (Efezským 4, 2). Nemáme se ohlížet na to, jestli si naši péči zasloužil nebo jestli se nám za ni odmění, ale pouze na Kristovu vůli a od něj slíbenou odměnu (Matoušovo evangelium 25, 36, 40). Vždyť i nemocný je našim údem a údem Kristovy církve, stejně jako my je vykoupený a posvěcený Kristovou krví, jeho tělo je chrámem Ducha svatého a Bůh ho střeží jako zřítelnicí svého oka, jako svůj klenot a obraz. Když mu někdo provede něco zlého a potupného, nebo mu naopak prokáže dobro, Bůh si to vezme osobně a chystá se, že za to lidem v soudný den poděkuje i odplatí.

Aby nikdo nezlehčoval svoje nekřesťanské chování a nemohl se vymlouvat, dokážeme to z Písma svatého.

1. Bůh nedovolí vzít chudákovi chleba. „*Chléb nuzných, život jest chudých, a kdož odjímá jej, vražedník jest*“ (Sirachovec 34, 22). A nejsou snad léky, teplo, služba a pohodlí živobytím nemocného? Bůh tedy nedovoluje, aby se mu to vzalo.
2. Bůh tvrdě odplácí těm, kdo zbitému přidávají další rány (Žalm 69, 27; Iz 58, 4).
3. Bůh nechce, aby byli nevinní lidé vyháněni ze svých domů nebo v nich zbavováni pohodlí (Micheáš 2, 9).
4. Bůh přikazuje, abychom za nemocnými chodili a navštěvovali je „*Stůně-li kdo z vás? zavolej starších Zboru a oni modltež se za něj, mažíce jej olejem ve jménu Páně*“ (list Jakubův 5, 14). Kdo to tedy nedělá, ale naopak zakazuje, těžce hřeší a zbavuje se Božího požehnání na posledním soudu.
5. Bůh zakazuje nenávisť k bližním a pokládá to za vraždu „*Každý kdož nenávidí bratra svého, vražedník jest: a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího*“ (1. List Janův 3, 15). Tady se však prosazuje a posiluje nenávisť k nemocným, když se vyhánějí, nesmí se jim posloužit ani **nemohou v případě potřeby zajít mezi lidi. Tak dochází k tomu, že se opouštějí i nejbližší přátelé** spojeni k věrnosti a nerozlučnosti přirozeným i Božím zákonem a vzájemnými sliby, a stávají se z nich křivopřísežníci.
6. Bůh přikazuje zachovávat právo a milovat milosrdenství vůči bližním (Micheáš 6, 8).
7. Bůh nedovoluje činit zlo, aby přišlo dobro.
8. Bůh přikázal zvednout i dobytče, které kleslo pod svým břemenem (Exodus 23, 5)
9. Bůh přikázal, abychom svého bližního soudili spravedlivě (Levitucus 19, 15).
10. Bůh chce, abychom si všichni navzájem v lásce sloužili „*Ano, bratři, byli jste povoláni ke svobodě. Tu svobodu ovšem nemějte za záminku pro svou tělesnost, ale raději si navzájem v lásce pomáhejte.*“ (Galatským 5, 13.) Nechce tedy, aby se zakazovalo sloužit nemocným, jak to dělají ti, kdo nemocné vyhánějí nebo zavírají, a nedovolí ostatním, aby jim přišli posloužit, ani to neudělají sami.
11. **Bůh si ponechal moc nad každým člověkem, aby ho řídil podle své vůle** „*Nesmím si snad na svém dělat, co chci? Anebo snad kvůli mé štědrosti trpíš závisť?*“ (Matoušovo evangelium 20, 15.) Když tedy tihle vyhánějí nakažené lidi a hubí je zimou, hladem, střílením i pálením, opovážlivě a nesmyslně sahají Bohu na jeho práva. Navíc takovými způsoby jasně dokazují, že Boží moc nenávidí a hodlají ji svou tvrdostí přemoci. Neuráží tím snad Boží důstojnost a nehřeší proti Bohu? Dělal snad totéž David, když mu Hospodin bil morem jeho lid? Ne. **Naopak se horlivě modlil k Bohu, a to pokorně, aby Bůh sám zrušil to, co na lid vložil.**
12. Bůh nebude trestat syna za otcovu nepravost (Ezechiel 18, 20). Nenechá tedy kvůli nemocnému člověku vyhnat do nepohodlí a na smrt i zdravého.

Zkrátka, takové zacházení s lidmi zasaženými morovou ranou je ohavné a má ošklivé důsledky. **Ruší se tím dobré učení o Božím řízení v životě, zdraví i lidských nemocech, ničí se důvěra v Boží prozřetelnost a péči i zbožná s synovská bázeň před Bohem. Naopak se posilují**

špatné názory na tyto nemoci a umírání na ně. Lidé si mohou začít myslet, že se to děje samo od sebe, že Bůh nic nevidí, nic ho nezajímá a nechává celé stvoření, aby si dělalo naprosto, co chce. Že se nestará o svůj obraz v lidech, ale dopouští, aby je leccos hubilo a zabíjelo, a sám to navíc nemůže či neumí zarazit, pokud mu v tom lidé nepomohou. Nebo že lidé sami mohou za to, že to přichází, a pokud bude člověk chtít, může se tomu vyhnout. Nebo že člověk, kterého nemoc zasáhne, je horší než jiní a nelíbí se Bohu. Navíc tím umožňujeme ďáblu, aby vyhané lidi pokoušel a dovedl je až k zoufalství i k dalším zlým věcem. Vždyť mnozí by se možná i uzdravili, kdyby zůstali doma a měli náležitou péči. Jenže takhle jsou vyhnaní venku **a umírají spíš žalem, hladem, žízní a zimou než na samotnou nemoc.**

Volně převzato z knihy J. A. Komenského Kratičká zpráva o morové nákaze.

S radostí připravil bratr Jaroslav.

OTÁZKY, KTERÉ NÁS ZAJÍMAJÍ

PROČ JE NA SVĚTĚ TOLIK ZLA, KDYŽ EXISTUJE DOBRÝ BŮH?

Víte, jaká je nejčastější námitka nevěřících lidí proti Boží existenci? „Jestliže existuje dobrý Bůh, proč je na světě tolik zla?“ Kdykoliv přijde nějaká velká přírodní katastrofa (např. v roce 2004 tsunami v Thajsku, které způsobilo velké ztráty na životech i obrovské materiální škody) nebo velká epidemie nějaké závažné choroby (jako je i současný covid-19), znovu a znovu se lidé ptají: „Jestliže existuje dobrý Bůh, jak to mohl dopustit?“ A tato otázka se objevuje, i když nejde o katastrofu velkého rozsahu, ale třeba o nějakou náhlou tragédii v rodině. Když se něco takového stane, někteří věřící se snaží Boha „obhájit“ a najít vždy nějaký důvod, proč k neštěstí došlo. Domnívají se, že je to trest za nějaký hřích postiženého či někoho v jeho okolí, nebo že tím Bůh sleduje nějaký záměr. Obvykle to tak však není. Většina neštěstí přichází v důsledku toho, že žijeme ve světě postiženém hříchem, zlem. I Ježíš v tomto smyslu poučuje své učedníky.

Lukáš 13,4-5: „*Nebo myslíte, že oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete.*“

Zamysleme se nad následujícím textem. Žalm 121,1-8: „*Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi. Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání. Ano, nedříme a nespí ten, jenž chrání Izraele. Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky.*“ Mají tyto verše pravdu? Jak si je vysvětlit, když kolem sebe vidíme, že i dobří lidé trpí? Věřím, že skutečně jsme pod silnou Boží ochranou. Jednou se možná dozvíme, kolika tragédiím Bůh v našem životě zabránil. To však neznamená, že se komukoliv z nás nemůže stát něco zlého. Úplného naplnění zřejmě uvedený text dojde až v Božím království, kde už zlo nebude.

Podívejme se na další text. **Izajáš 45,5-7:** „*Já jsem Hospodin a jiného už není, mimo mne žádného Boha není. Přepásal jsem tě, ač jsi mě neznal, aby poznali od slunce východu až na západ, že kromě mne nic není. Já jsem Hospodin a jiného už není. Já vytvářím světlo a tvořím tmu, působím pokoj a tvořím zlo, já Hospodin konám všechny tyto věci.*“ Bůh prý tvoří zlo. Nebyli byste raději, kdyby tato slova v Bibli nebyla? Jak jim rozumět? V úvodu se představuje Hospodin (JHVH) jako Bůh osobní, blízký a jedinečný. Dále pak mluví o protikladech. Nejprve SVĚTLO

x TMA, což může být chápáno doslovně i symbolicky. Jak tomu rozuměli lidé v době Izaiáše? SVĚTLO chápali jako něco dobrého (Žalm 27,1: „*Hospodin je světlo mé a moje spása...*“), TMU jako něco Bohu nepřátelského, co patří k podsvětí (ŠEOL). Je dobré si uvědomit, že TMA znamená nepřítomnost světla. Zatímco lze „UDĚLAT SVĚTLO“ např. tím, že rozsvítíme lampu, jak můžeme „UDĚLAT TMU“? Nikoliv tak, že bychom aktivovali nějaký „zdroj tmy“, ale pouze tím, odstraníme nebo zastíníme zdroj světla. A to platí i pro obrazné světlo a tmu, tedy dobro a zlo. Dále text uvádí protiklad POKOJ x ZLO, kdy používá jiné výrazy, ale říká vlastně totéž. Jde o tzv. paralelismus, v biblických textech často používaný pro zdůraznění myšlenky. POKOJ (ŠALOM) znamená mír, neporušenost, dokonalost, soulad a harmonii v rodině nebo větším celku, vztah mezi lidmi zaručující důvěru a vzájemnou bezpečnost. **Jan 14,27:** „*Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí.*“ Bůh nabízí pokoj, jaký svět nemůže dát; pokoj je dar Boží. ZLO značí neštěstí, nehodu, těžkost, poškození. ZLO může mít více příčin: 1. někdy to VYPADÁ, že Bůh přímo nebo nepřímo působí něco zlého, jde o Boží trest (např. potopa světa, zničení Sodomy); 2. zlo přichází bez viditelné souvislosti s jednáním lidí (různé přírodní katastrofy, příběh Jóba); 3. zlo přichází jako přirozený důsledek lidského jednání (kuřák dostane rakovinu plic).

Slovy „...já Hospodin konám všechny tyto věci“ Bůh přijímá zodpovědnost za vše, co se ve světě děje, neboť vše, co se děje, je pod Jeho kontrolou (to ovšem neznamená, že je to vždy Jeho záměr). Proč ale Bůh někdy přináší pokoj, jindy dopustí zlé? Ještě to chápeme v případě, že jde o Boží trest, ale co případy těch katastrof? Proč Bůh někdy před neštěstím ochrání, někdy ne? Znáte odpověď? Já ji neznám. **Kazatel 11,5:** „*Jako nevíš, jaká je cesta větru, jak v životě těhotné vznikají kosti, tak neznáš dílo Boha, který to všechno koná.*“ Boží dílo neznáme, ale něco ale přece jen víme. **Izajáš 63,9a:** „*Každým jejich souzením byl sužován...*“ Bůh vždy trpí s námi. A proč tedy někdy nezasáhne? Pokud třeba někdo spáchá vraždu, nebo i v případě již zmíněného kuřáka si musíme uvědomit, že Bůh nám dal svobodnou vůli a tedy i určitý dočasný prostor pro konání zla. Dopustí tedy, že někdo zabije druhého, někdo sebe. Kdyby mu v tom nadpřirozeně zabránil, porušil by svobodnou vůli dotyčného. Také když někdo svou neopatrností spadne ze skály a zabije se, Bůh neučiní zázrak, aby jej zachránil, i když by mohl. Jím zavedené přírodní zákony fungují a Bůh nadpřirozeným způsobem zasahuje proti jejich působení jen skutečně výjimečně. Nezapomeňme také na to, že lidé se bojí smrti, ale pro Boha smrt není problém. Z hlediska věčnosti mnohé vypadá jinak než z našeho pohledu. Připomeňme si, že Bůh dopustil i smrt Ježíše Krista na kříži.

Abychom alespoň částečně porozuměli problému zla, musíme otevřít nejstarší knihu bible – knihu Jób. Příběh Jóba jistě většinou znáte. Jób byl „vzorný věřící“ a vedlo se mu velmi dobře. Dozvídáme se, že na jakési „schůzi“ mimo naši Zemi se Bůh Jóbem chlubí svému nepříteli Satanovi. Ten však namítá, že Jób slouží Hospodinu jen proto, že se má tak dobře a žádá, aby jej Hospodin přestal chránit, a pak prý uvidí, že jej Jób opustí. Hospodin skutečně připustil, aby Jób postupně přišel o majetek, o všechny děti a nakonec i o své zdraví. Zpočátku Jób říká „Pán Bůh dal, Pán Bůh vzal,“ když se ale utrpení prohlubuje, ptá se Hospodina „proč“, pak mu vyčítá a vyzývá Jej, aby mu to vysvětlil (Jóbova řeč nám zde zní skoro jako rouhání). K tomu se ještě objevují Jóbovi přátelé a přicházejí s tou tehdy hojně rozšířenou domněnkou, že musel udělat něco hrozného, když jej Bůh tak trestá. Říkají správné věci, ale v nesprávných souvislostech; hledají vysvětlení, ale jsou „úplně vedle“. Hospodin dlouho mlčel, ale pak k Jóbovi (a také k nám!) promluvil zvláštním způsobem. **Jób 40,6-32:** „*Na to odpověď Jóbovi ze smršť Hospodin slovy: „Nuže, opásej si bedra jako muž, budu se tě ptát a poučíš mě.*

Chceš vskutku rušit můj soud, prohlásit mě za svévolníka a sám zůstat spravedlivý? Zdalipak máš paži jako Bůh a jako on hřímáš svým hlasem? Ozdob se tedy důstojností a vyvýšeností, oblékni si velebnost a vznešenost. Vylej všechnu prechlivost svého hněvu, pohled' na každého pyšného a sniž ho, pohled' na každého pyšného a zkuš ho, sraz na místě svévolníky, ukryj je všechny společně do prachu, jejich tvář ovaž pro úkryt v zemi. Potom ti vzdám chválu i já, že tvá pravice tě zachránila. Pohled' jen na behemóta, i jeho jsem učinil jako tebe; on jako dobytče žere trávu. Pohled', jakou má sílu v bedrech, jak mocné jsou svaly jeho břicha. Napřímí ocas jako cedr; šlachy jeho stehen jsou propletené, jeho kosti jsou bronzové válce, jeho hnáty jako železný sochor. On byl na počátku Božích cest; jen jeho Učinitel může na něj s mečem. Pastvu mu poskytují hory, kde dovádí všeliká zvěř polní, uléhá pod lotosem, skryt ve třtině a bahnu. Lotos jej zastírá svým stínem, potoční topoly ho obklopují. A hle, vzedme-li se řeka, neustoupí, důvěřuje si, i když se mu Jordán do tlamy valí. Kdo se mu postaví do očí a provleče mu chřípím smyčku? Vytáhneš udici livjátana a zkrotíš provazem jeho jazyk? Vložíš mu do chřípí síťnou houzev, probodneš mu čelist hákem? Bude se tě doprošovat o smilování a pokorně s tebou mluvit? Uzavře snad s tebou smlouvu, abys jej vzal provždy za otroka? Můžeš si s ním pohrávat jak s ptáčkem? Uvážeš ho pro své děvečky? Budou o něj společníci smlouvat, rozkouskují si ho kupčící? 31 Propíchněš mu kůži bodci, jeho hlavu rybářskými harpunami? Zkus na něho vložit ruku! Pomysli na boj, a neuděláš to.“ Behemót a Livjátan (Iz 27,1; Žalm 74,14) jsou bájně příšery, které ohrožují svět zničením, síly zla, symbolizují Satana.

Hospodin neodpovídá Jóbovi přímo, nekomentuje jeho výčitky, ale nejprve připomene Jóbovi, že On, Bůh je Stvořitel, a potom mu klade otázky, které by se daly shrnout: „Jóbe, co ty víš o mém konání? A dokážeš vyřešit problém zla? Není lehké zkrotit zlo, zvítězit nad ním. Jediný, kdo na to má sílu, je Bůh. Uvědomuješ si to?“ Jak na to reaguje Jób, a to i když Bůh přímo neodpověděl na žádnou jeho otázku? **Jób 42,1-6:** „*Jób na to Hospodinu odpověděl: „Uznávám, že všechno můžeš a že žádný záměr tobě není neproveditelný. Kdo smí nerozvážně zatemňovat úradek Boží? Ano, hlásal jsem, čemu jsem nerozuměl. Jsou to věci pro mě příliš divuplné, které neznám. Rač mě vyslyšet a nech mě mluvit; budu se tě ptát a poučíš mě. Jen z doslechu o tobě jsem slyšel, teď však jsem tě spatřil vlastním okem. Proto odvolávám a lituji všeho v prachu a popelu.“* To říká Jób, aniž se ještě cokoliv na jeho zlé situaci změnilo. Hospodin pak změnil Jóbův úděl a dal mu všeho dvojnásob, než míval. Jób potom žil ještě sto čtyřicet let a viděl své syny i syny svých synů do čtvrtého pokolení, zemřel „stár a sytý dnů“ (Jób 42,10-17). Končí tedy příběh Jóba „happy endem“? Ne tak docela. Jób nakonec zemřel. A co jeho děti, co zahynuly? Ty vzkříšeny nebyly. Mohly snad být „nahrazeny“ těmi nově narozenými? Tak by to snad nikdo nemohl chápat. Což nás učí, že na této Zemi všechno působení zla eliminovat nelze.

Abychom měli svobodu, kterou nám Bůh daroval, i zlo musí mít prostor pro své působení – pouze ovšem po omezenou dobu. Kdyby Bůh zabránil každé tragédii, nebyla by svoboda, navíc – my lidé bychom neměli možnost poznat, jak je zlo hrozné a destruktivní. V utrpení je nezbytné zůstat v kontaktu s Bohem, pak v něm máme oporu a můžeme Ho také lépe poznat. Jób nám v tom může být příkladem. Když se setkáme s utrpením u sebe nebo u druhých lidí, nehledejme za každou cenu vysvětlení. Mnohá tragédie nemá jiné vysvětlení než to, že žijeme ve světě, který je v moci zla. Proto plačme s plačícími, buďme s těmi, kdo trpí, ale nesnažme se jako Jóbovi přátelé hledat důvod tragédie. Na závěr si připomeňme slova našeho Spasitele: **Jan 16,33:** „*To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.“*

Váš bratr Jiří Rokos z Černé Hory

Seriál na pokračování o smyslu a významu liturgických symbolů pro nás připravuje do farního zpravodaje sestra Dáša Bačkovská.

PÁTÝ DÍL S NÁZVEM: „KALICH“

Existuje hypotéza, že kalich, který držel v ruce při poslední večeři Pán Ježíš Kristus (Markovo evangelium 14,23), byl pravděpodobně hliněnou miskou. Tato nádoba musela být dostatečně velká, aby z ní mohli všichni účastníci stolování pít. V židovství je důležité, aby nádoby pro rituální účely byly co nejhezčí. Materiál není až tak důležitý, takže není vyloučeno, že by mohl být kalich užíván Ježíšem skutečně z hlíny. Při domácí židovské slavnosti mohly být užívány nejen kovové, ale i hliněné kalichy. Chudší lidé měli keramické, avšak bohatší si pořizovali kovové poháry.

V křesťanské bohoslužbě zpočátku neexistovaly zvláštní kalichy, nýbrž se používaly předměty denní potřeby. Kalich měl původně podobu kantharu – širokého poháru s dvěma uchy. Pro účely křesťanské bohoslužby byly záhy vyráběny kalichy z různých materiálů: zlata, stříbra, bronzu a v rostoucí míře také ze skla. V 8. a 9. století byly užívány veliké a těžké kalichy, se kterými bylo obtížné manipulovat. V té době se i na západě přijímalo ještě podobojí. Gotické a renesanční kalichy se zhotovovaly ze stříbra či zlata a byly bohatě zdobené. Kalichy 16. století byly zdobeny perlami, emailovými obrázky, erby dárců, opatřovány nápisy. Kalichy barokní byly ještě honosnější a více zdobeny. Důsledný návrat k prostotě a jednoduchosti v užívání bohoslužebných předmětů byl patrný u husitů tábořského směru a v Jednotě bratrské. V počátcích Jednoty byl užíván dokonce i kalich dřevěný, jako tomu bylo zřejmě u táborů. V dominujícím utrakvismu, vyzdvihujícím přijímání z kalicha též laiky, byly kalichy zhotovovány z mědi, z cínu, z bronzu, ale i z pozlaceného stříbra a představovaly mistrovské dílo uměleckého zlatnictví. Z velkého stříbrného kalicha podobojích na okraji zašpičatělém se zřejmě rozlévalo víno do menších kalichů, ze kterých věřící přijímali přímým upíjením nebo lžičkou ze stříbra. Tradičním materiálem západního i východního křesťanství po zhotovení kalicha je zlato a stříbro. Podle pravoslavné církve může být zhotovený kalich pouze ze zlata a stříbra. Také v římskokatolické církvi od 17. století do II. vatikánského koncilu mohl být kalich zhotoven pouze ze zlata nebo pozlaceného stříbra.

V současnosti je ve Všeobecných pokynech k Římskému misálu uvedeno: „Posvátné nádoby ať se zhotovují z pevných materiálů, které jsou podle obecného úsudku pokládány za ušlechtilé... Přednost má takový materiál, který se snadno netříští a nepodléhá zkáze“ (s.123). V Církvi československé husitské je v bohoslužebných rádech řečeno, že kalich má být zhotoven ze vzácných kovů a ušlechtilého materiálu. Bylo to zdůvodňováno i tím, že zlato a lesklý kov koncentruje pozornost účastníků bohoslužby (Srov. František Kalous: Řád bohoslužebný z roku 1924, s 146). V bohoslužebném řádu je uvedeno zlato, stříbro, pozlacený či stříbrný kov, dřevo a sklo (Liturgie vydaná 2004, s.20). V současnosti jsou rozšířeny i keramické kalichy. V každém případě bohoslužebný kalich – jeho podoba, vzhled a zacházení s ním mají vyjadřovat naši úctu vůči tomu, čemu tento předmět a symbol slouží.

TVÁŘÍ V TVÁŘ

Čtvrtý díl: BOŽÍ PŘÍTOMNOST

Biblický text, přečtěte si.: Exodus 33,3-23

Pete Greig ve své knize Ušpiněná sláva představuje dilema. Pokud by vám zítra Bůh splnil všechny vaše potřeby, prosby a niterné tužby, ale už byste nikdy nezažili tak silně jeho přítomnost, co byste si vybrali? Před podobným rozhodnutím možná stojí v dnešním textu Mojžíš.

Izraelcům se situace zcela vymkla z rukou. Minulého dne padlo z izraelského lidu na tři tisíce mužů a celý národ je ve smutečném. Hospodin oznámil Mojžíšovi, že již nepůjde uprostřed nich, aby je nevyhubil. Mojžíš proto postavil stan setkávání s Bohem raději mimo tábor. Lid má bázeň před Hospodinem a zároveň vnímá tu vzdálenost mezi sebou a Bohem. Zůstávají stát, každý u vchodu do svého stanu. Ve stanu setkávání Hospodin mluví s Mojžíšem tváří v tvář, jako když někdo mluví se svým přítelem. A Mojžíš ví, že jde o všechno. V čem bude jeho lid jiný, pokud uprostřed nich nepůjde Hospodin? Koho s námi pošle místo sebe? Čím lze nahradit Boží blízkost?

Nakonec Hospodinu řekne: „Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj!“ Nic, žádné požehnání ani zaslíbená země nestojí za to, abychom přišli o Boží přítomnost. A Hospodin slibuje, že jeho přítomnost půjde s nimi. Přesto ale jeho tvář nespatří nikdo. Bůh je tajemstvím, které můžeme spatřit pouze zezadu. Když ho následujeme. Bůh nenechal svůj národ na holičkách v poušti, ale souhlasil, že jeho přítomnost půjde s nimi a dá jim odpočinutí. V naší koronavirové poušti můžeme i my vědět, že Boží přítomnost je s námi. Díky krvi našeho Pána Ježíše Krista nemusíme zůstávat stát každý u svého vchodu, ale můžeme se odvážně, tváří v tvář, modlit jeden za druhého a společně za celý český národ.

Připravuje pro vás bratr Jiří

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestrám, kterým nejsou věci lhostejné. Zapojujeme se také. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. S vámi na Vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi svoje modlitební úmysly předat osobně, vy na Blanensku pošlete svoje modlitební úmysly po bratru faráři.

Pamatujeme! V dubnu 2021 se modlíme a prosíme na tyto úmysly:

Modleme se za to, abychom byli církví, která přináší naději a pokoj tam, kde je strach a úzkost. Modleme se za to, abychom byli otevření vůči Božimu jednání v našich životech i v našich společenstvích. Modleme se za další sbory a církve v našem městě a jejich potřeby. Kéž je na nich zjevná Boží přítomnost, kéž jsou světlem a solí a městem na hoře, které nemůže být skryto.

Modleme se za obnovu církve.

- Vyvyšuji Tvoje jméno nad našimi životy, nad našim společenstvím, farností, nad všemi, ke kterým nás posíláš.
- Chválím Tě, Pane, za všechno, co i v tento čas máme, a za všechno, čeho se nám všem dostává.
- Prosím Tě za naše sestry a bratra v blanenském i vyškovském domově důchodců, kteří zatím nemohou přicházet na bohoslužby. Posiluj je, dej jim poznat, že na ně pamatujeme.

- Pane, prosím Tě za sestry a bratry, kteří i v této době věrně chodí na bohoslužby, ať jsou s radostí sloupy a oporami naší farnosti.
- Pane, prosím za nadcházející volbu členů rady starších, dej, ať v čele našeho společenství jsou lidé, které tam chceš mít Ty. Tobě všechno předkládáme a odevzdáváme. Dej, ať se všechno děje podle Tvé vůle a v pravý čas.
- Prosím Tě za bratra faráře Martina, abys mu dával pastýřskou prozíravost a moudrost.
- Pane, prosím Tě za vládu, aby měla moudrost a Boží vedení, jak se zachovat v této době.
- Pane, předkládám Ti slavení letošních Velikonoc v našem společenství. Dej, ať je v pokoji a ať při síle těla i ducha můžeme společně spolu slavit.
- Prosím také za to, aby lidé, kteří neznají Tebe a Pána Ježíše, je v této nelehké době začali hledat.
- Modlím se a předkládám Tobě budoucnost našich společenství, kde se schází jen pár sester a bratří, jak jít dál.
- Modlím se za Rousínov, Vyškov, Boskovice, ať nový život v těchto společenstvích a zájem lidí neopadne ani přes současnou nesnadnou dobu.
- Prosím, za Janu, abys jí dával zakoušet svoji milost i v tomto týdnu. Objímej ji svoji mocí.
- Prosím, svým Duchem požehnej závěr přípravy na křest všem katechumenům. Za jejich přijetí Tebe jako skutečného Pána života do jejich srdcí a vytrvalost ve víře s pokorou vyprošuji a žehnám jim.

Vaše sestra Lidka Hadačová z Vyškova

LUŠTÍME A ZASMĚJEME SE

Zašlete nebo přineste nám svoji vyluštěnou tajeňku. Tři úspěšné luštitelé vylosujeme a odměníme knihou.

VELIKONOČNÍ OSMISMĚRKA

HROB
 CHLĚB
 CHRÁM
 JIDÁŠ
 KALICH
 KŘÍŽ
 MODLITBA
 OSLÍK
 PAŠIJE
 PILÁT
 SPÁSA
 UČEDNÍK
 VEČEŘE
 VELERADA
 VÍNO
 VÍRA
 VZKŘÍŠENÍ
 ZAPŘENÍ
 ZRADA

M	O	D	L	I	T	B	A	J	V
K	M	Á	R	CH	Z	H	E	U	E
S	A	V	Í	R	A	R	Ž	Č	L
Í	P	L	E	J	P	O	A	E	E
E	I	Á	I	Č	Ř	B	Š	D	R
J	L	D	S	CH	E	O	K	N	A
I	Á	J	L	A	N	Ř	E	Í	D
Š	T	É	Ž	Í	Í	I	E	K	A
A	B	V	V	Ž	K	Í	L	S	O
P	Í	N	E	Š	Í	Ř	K	Z	V

DOUŠKA POEZIE OD BRATRA JIRKY VYMĚTALÍKA Z BRŤOVA

Básnička covidová

V lese 🌲 rádí kůrovec, všude samá souška.
Ve městech zas viróza, je to těžká zkouška.
Až u ohně či u piva 🍺 budem sedět v kroužku,
vzpomenem si s nostalgii, kdo jakou měl roušku.
Byly různých velikostí, měly hezké vzory,
v ulicích jsme potkávali maskované tvory.
Jeden jí měl ze šátku 🧣, druhý z dámské vložky,
tak jak nám to nařídily 🖱️ bezpečnostní složky. 🚓 🧑 🧑 🚒
Snad to nějak překonáme, do kremace 🪦 ☐ nejdem,
určitě se s kamarády 🧑 🧑 🧑 🧑 🧑 zase všichni sejdem.
Ať každému milý úsměv 😊 zase zdobí líce,
hlavně, aby všechno přežil 🙏 a měl zdravé plíce.
Zdraví to nám nenahradí seberyzi zlaták 💰,
nutnou dávku optimizmu, přeje vám váš parťák.

Od hovorné kamošky 🧑 jsem tyhle řádky dostal,
posílám to dálkově, ať se optimismus šíří
bezpečně mezi kamarády 🙌 🧑 🧑 🧑 🧑 🧑 a ještě dál,
aby vykouzlen byl úsměv 😊 na našich tvářích 🧑 🧑.
Kytku vzešlou ze semínek 🌱 ženám k svátku
přidávám i ze srdce ❤️ přání k emdážet,
ať jste ženy nebo muži tam či tu 🧑 🙌 🧑 🧑 🧑
Na vás všech 🌸 mi bude vždycky záležet. 🌸

PŘÍSPĚVEK K ZAMYŠLENÍ OD ROBERTA BULGUROVSKÉHO

Sníh padal celou noc...

8:00 Postavil jsem si sněhuláka.

8:10 Feministka ze sousedství šla okolo a ptala se, proč jsem raději nepostavil sněhulačku.

8:15 Postavil jsem sněhulačku.

8:17 Sousedka feministka se vracela domů a stěžovala si, že ta bujná prsa budou negativně ovlivňovat ostatní sněhulačky, které takto obdařené nejsou.

8:20 Manželský pár gayů, co bydlí vedle, šel okolo a zasyčel, proč jsem raději nepostavil sněhuláky dva.

8:22 Transgender... osoba se mne zeptala, proč jsem raději nepostavil osobu jen jednu, ale s měnitelným orgánem.

8:25 Veganská rodina z konce ulici mne obvinila z plýtvání a stěžovala si, že mrkev je jídlo, a ne s ní zdobit postavy ze sněhu.

8:28 Před chvílí mne někdo nazval rasistou, protože sněhulačka je bílá.

8:31 Muslim, co žije přes ulici, nařizuje, že sněhulačka musí neprodleně mít burku.

8:40 Dorazila policie, že prý někdo volal, že moji sněhuláci je uráží.

- 8:42 Sousedka feministka zase vyšla ven, a že prý musím to sněhulaččino koště odstranit, protože by si to někdo mohl vysvětlovat tak, že žena má být v domácnosti.
- 8:43 Před chvílí z radnice přijel referent, co má na starosti sexuální rovnoprávnost, a vyhržoval, že odtud mohu být vystěhován.
- 8:45 Právě dorazila televize z ABC. Ptají se, jak se pozná rozdíl mezi sněhulákem a sněhulačkou. Říkám, že podle těch sněhových koulí. Jsem označen jako sexista.
- 9:00 Na dopoledních zprávách jsem prezentován jako podezřelý element, potenciální terorista, rasista, homofób, necitlivý delikvent vůči viditelným menšinám, který chtěl využít obtížné povětrnostní situace dělat společenské potíže.
- 9:10 Jsem tázán, zdali jsem měl nějaké spolupachatele. Přijeli ze sociálky a odvezli moje děti.
- 9:29 Krajně levicoví demonstranti uraženi vším, co jsem spáchal, nyní pochodují naší ulicí a požadují mé okamžité zatčení, odsouzení a přísné potrestání.

Morální poučení: Tento příběh žádné nemá. Je to jen odraz světa, ve kterém dnes žijeme...

BOHOSLUŽBY V DUBNU 2021

Zelený čtvrtek svátost Pokání, veřejná zpověď <i>Text: Jan 13, 1-15</i> <i>Píseň: 122, 12, 243</i>	1.4.	13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:30	Račice	Sbor Páně
		17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Velký pátek <i>Text: Janovy Pašije 18, 1-19,42</i> <i>Píseň: 244</i>	2.4.	13:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Černá Hora	Křížová cesta
Bílá sobota Text: Marek 16, 1-8 Píseň: 249	3.4.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		16:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		18:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		20:00	Blansko	Dřevěný kostel
Hod Boží velikonoční <i>Text: Jan 20, 1-18</i> <i>Píseň: 250, 260</i>	4.4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Brno	Husův sbor, Botanická 1
Velikonoční pondělí Text: Matouš 28, 8-15 Píseň: 255, 260	5.4.	9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		15:30	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		18:00	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	9.4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory

Bílá neděle <i>Text: Jan 20, 19-31</i> <i>Píseň: 331, 248, 260</i>	11. 4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple Sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	16. 4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle <i>Text: Lukáš 24, 36b-48</i> <i>Píseň: 249, 260</i>	18. 4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
18:30	Brno	Husův sbor, Botanická 1		
Pátek	23. 4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle Ježíše dobrého Pastýře <i>Text: Jan 10, 11-18</i> <i>Píseň: 255, 260</i>	25. 4.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple Sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Kaple na hřbitově
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	30. 4.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory

Prosím, sledujte změny v začátcích bohoslužeb v jednotlivých obcích, které vždy proběhnou při změně zimního na letní čas.

Počet účastníků bohoslužeb v kostele nebo jiných vnitřních prostorech je omezený velikostí daného prostoru, a to tak, že **může být obsazeno maximálně 10 % míst k sezení.**

Ale i tak věřím, že vytrváme!

Máme pro vás připravený potřebný prostor, kdo budete ochotni přijít i v této době.

POČÍTÁME S VÁMI!

Mnozí se mne stále ptají, proto odpovídáme:

ANO, BOHOSLUŽBY JSOU VEŘEJNÉ

A MŮŽETE NA NĚ PŘIJÍT!!!

Dodržení všech hygienických pravidel je samozřejmostí!

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty.

Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768, e-mail: fararmartin@email. cz; www.drevenykostelik.cz

Farnost Blansko č. účtu 244035648 / 0300; Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800